

Brandchefen i Nyköping, herr K. A. Pettersson, föredrog därefter följande:

Såsom af sammanträdets program framgår, skall jag här tala något om

Huru bör den allmänna (värnpliktiga) brandkåren vara ordnad i städer, där sådan är föreskrifven såsom reserv till fast brandkår?

Att allmänna brandkårerna med de vanliga bestämmelserna icke äro något vidare att förlita sig till som reserv, torde vi väl kunna vara tämligen öfverens om. Under sådana förhållanden, hoppas jag att de synpunkter, som här komma att framläggas skola gifva anledning till, att flera af herrarna här, genom Tidskriften eller på annat sätt framlägga sina synpunkter i frågan. Härigenom skulle möjligen något förslag framkomma, som enbart för sig eller i kombination med ett eller flera förslag kunde vara i stånd åstadkomma, att efter genomförandet, reserven till fasta brandkåren på ett mera tillfredsställande sätt kan fylla sitt ändamål.

Nu äro ju förhållandena så, att en anordning, som är lämplig på en plats, är mindre lämplig på en annan plats, men trots detta finnes det dock i stora drag vissa gemensamma förhållanden för ett flertal samhällen. Komma olika förslag fram, ju flera ju bättre, då torde det blifva en jämförelsevis lätt sak att välja ut de förslag, som kunna finnas lämpligast för de olika samhällena.

För att icke upptaga tiden för mycket vill jag endast här nu direkt framlägga, huru jag fått reserven ordnad i Nyköping.

Vid alla utryckningar infinna sig genast minst 2 polismän, nämligen en från polisstation, samt den patrullerande konstepeln i det distrikt, utryckningen gäller. Är nu utryckningen under den tid på dygnet att folksamling uppstår på grund af nyfikenhet eller annan anledning, taga polismännen fram från brandredskapskärrorna härför afsedda vaktlinor och vaktbrickor samt utdela dessa i lämpligt antal till första bästa närstående personer, med befallning att spänna linorna öfver gatorna eller platsen omkring brandstället på lämpligt afstånd. Personer, som fått dylik befallning, äro skyldiga att genast lyda och få icke aflägsna sig, förrän tillåtelse härtill gifvits. Den, som bär vaktmärke synligt, äger samma skydd och befogenhet som i tjänst varande polisman. Polisen antecknar namn och tid för vakttjänsten, hvarpå ersättning med 50 öre för hvarje påbörjad timme mot kvitto erhålles å polisstationen på brandverkets bekostnad.

På detta sätt hafva vi i Nyköping en vaktafdelning, som genast, då den erfordras, finnes tillgänglig, och har denna vaktafdelning under de senaste 3 åren fungerat utmärkt bra.

Hvad reservafdelningen angår är äfven så ordnad, att tjänstetecken medfölja på utryckningskärran. Skulle förstärkning vid eldsvada erfordras,

utdelas dessa tecken på order af brandchefen till närvarande personer, som då inrycka och arbeta i lag med fasta brandmanskapet t. ex. vid långvariga eldsvådor eller vid svåra eftersläckningar.

Ersättning härför utgår äfven med 50 öre för hvarje påbörjad timme och utlämnas af brandchefen. Emellertid har ännu ej någon order om reservens hjälp påkallats, men hoppas jag, att, om reserven måste tillkallas, den uppfyller rimliga anspråk.

Om vid en stor eldsvåda flygeld skulle hota hus i vindriktningen, finnes i Nyköping på nästan hvarje gård slangar, som ständigt äro upprullade på slangrullar och placerade efter af brandchefen gifna föreskrifter, hvarmed en eller flera personer i hvarje gård genast böra kunna bespruta hvarje brand, som slår ned inom respektive egendomsområden. Denna anordning är enligt mitt förmenande den bästa allmänna brandkår, man gärna kan fordra.

Att allmänna brandkåren med sina handkraftsprutor skall springa omkring och släcka flygande bränder i vindriktningen förefaller mig vara omöjligt, ty då kommer troligen vattnet så sent på elden att sprutornas effektivitet är otillräcklig för släckningen, då däremot vid dylika fall en stråle från slang, som är anbringad på vattenkastare eller tappkran kan släcka elden på några sekunder efter brandens nedslag.

Jag avslutar nu detta anförande under den förhoppningen, att många olika tankar och idéer måtte blifva offentliggjorda såsom fortsättning på ämnet och i så fall ett steg för brandväsendets framåtskridande på reservens område måtte kunna ernås i de samhällen, som på grund af omständigheterna måste räkna med reserv från allmänhetens sida till fasta brandkåren.

Herr Ordföranden öfverlämnade frågan till diskussion, men som ingen anmälde sig för yttrande, meddelades, att förhandlingarna å möteslokalen för förmiddagen voro avslutade och direkt skulle följas af praktiska uppvisningar å brandstationen.